

Marie Skødts 8. marts-tale

Taler

Marie Skødt
Medlem af
Kommunalbestyrelsen i
Haderslev for
Socialdemokratiet

Dato

8. marts 2024

Sted

Haderslev

Fru tømrermester Bent Johannsen.

Jeg fandt konvolutten, da mine forældre flyttede fra min barndomshjem og vi skulle rydde op efter 40 år under samme tag. Jeg har ikke gemt konvolutten, for jeg syntes ikke den var værd at gemme. Men den har sat sig i mig som spor fra en tid, der var.

Fru tømrermester Bent Johannsen. Jeg kan kun forestille mig, at min mor blev tosset over at modtage et brev stilet til hende uden at nævne hendes navn. Som om hendes identitet alene var at være vedhæng til sin ægtefælle. Måske blev hun ligefrem hysterisk. En lidelse, som mange kvinder har lidt af gennem tiden. Hysterisk over ikke at blive set, anerkendt som sig selv.

Min mor hed Agnes, et moderne navn for sin tid. Ingrid som mellemnavn, opkaldt efter den unge svenske kronprinsesse. Hun blev født i 1935, var barn under krigen og ung i 50'ernes muntre modsvar til krigens mørke. Hun var dygtig til at spille klaver sammen med sine festlige, ældre brødre på violin. Musikken var hendes anker i livet.

Min mor kom på ungdomsskole i Vojens, hvor hun senere sendte sine tre egne børn, højskole i Rønshoved og Snoghøj og på Suhrs husholdningsskole i København. Alle de bedste steder for blomsten af Danmarks ungdom på landet. Hun blev gift, flyttede ind i et nybygget hus og fik to børn på 15 måneder og mig som efternøleren, født seks år efter min storebror. Hun gennemførte aldrig sin uddannelse på lærerseminariet.

Var det lykken at være fru tømrermester Bent Johannsen? Nej. Og jeg har ofte

prøvet at forestille mig, hvordan det var at være hende. Hun blev dannet gennem klaver, foredrag, undervisning, sang og legemsøvelser til at lave mad, passe hus, have og børn og gift med en myreflittig mand, der arbejdede fra tidlig til sent.

Jeg blev feminist, da jeg blev mor. Jeg troede naivt, at vi havde ligestilling i 90'erne, hvor jeg gik på universitetet, hvor verden åbnede sig for mig, og det var sjovt og fremtiden fantastisk. Hvorfor blev jeg ikke der, hvor en privilegeret verden åbnede sig for mig?

Mit liv blev ændret fra den dag, hvor jeg fødte mit første barn, mens min mand fortsatte sin karriere, som om intet var sket. Jeg har halset for at nå lukketider i dagplejen og børnehaven. Jeg har lavet mad og smurt madpakker, taget opvasken og grædt vasketøj, kørt pendul til og fra fritidsaktiviteter. Ikke at min mand ikke har været der, men det er noget andet at være mor og bagstopper. Jeg vil ikke bytte. Aldrig. Jeg vil ikke være en far, der er gået glip af alt det, det giver at være den, der er der.

Min politiske karriere startede med mine børn. Vi arrangerede en demonstration mod besparelser, der alligevel blev indført. Selvom det nu er længe siden og for længst er glemmt, lærte det mig, at det er værd at kæmpe for det, der er større end os selv.

En uge før kommunalvalget i 2021, hvor jeg skulle genvælges, blev jeg ringet op af plejehjemmet. Min mor var stoppet med at spise og var døende. Mens alle andre var i valgkampen vigtige slutspurt, flyttede jeg ind i en tidslomme på plejehjemmet for at være hos hende, indtil hun ikke ville være her mere. Tre døgn, dage og nætter fik jeg med min mor, indtil hun sov ind en tidlig morgen. Det var den største gave for mig at kunne være der til det sidste for den kvinde, der har født mig.

Kampdagen i dag er for min mor, mine døtre, min svigerdatter og alle os andre. Det er ikke kun en kamp for kvinder, for feminismen handler om ligeværd mellem mennesker.

Women's right are human right.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

8. marts-tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/marie-skodts-8-marts-tale>